

NATO připravuje pro Rusko nepřijatelnou nabídku

 zvedavec.news/komentare/2024/10/10242-nato-pripravuje-pro-rusko-neprijatelnu-nabidku.htm

Dmitrij Bavyrin

5.10.2024 Komentáře Témata: NATO, Rusko 1168 slov

Soudě podle prohlášení západních politiků a publikací v západních médiích se NATO chystá nabídnout Ukrajině členství v alianci po vzoru Německa v 50. letech, zatímco Rusko chce donutit ke zmrazení bojových akcí na linii dotyku. Proč se Spojené státy a jejich spojenci rozhodli, že na to Rusko přistoupí? Jaké intriky se na Západě spřádají?

Generální tajemník NATO Mark Rutte první den ve své nové funkci vášnivě podpořil vstup Ukrajiny do Severoatlantické aliance a vyzval, aby Kyjev dostal povolení k raketovým úderům hluboko na ruské území. Tento muž si zřejmě během své dovolené (období mezi odchodem z funkce nizozemského premiéra a přesunem do Bruselu) dobře odpočinul a s čerstvými silami je připraven zahájit třetí světovou válku, alias první jadernou válku.

Tím Rutte prokázal, že není o nic lepší než jeho předchůdce Jens Stoltenberg. Ten v předvečer své rezignace dokonce navrhl, že by Ukrajina mohla být přijata do NATO, aniž by Kyjev musel vrátit kontrolu nad ztracenými územími. Pozvání do Aliance by podle něj mohlo být nástrojem k ukončení konfliktu.

Toto prohlášení se zdá být šílené: konflikt začal právě proto, že Ukrajina byla zatažena do NATO, což je pro Rusko naprosto nepřijatelný scénář. Ve slovech generálních tajemníků je však jezuitská logika, která umožňuje předvídat budoucí kroky našich nepřátel.

Je známo, že 12. října se v SRN uskuteční setkání klíčových spojenců Ukrajiny za účasti vedoucích představitelů USA, Británie, Německa a Francie a také Vladimira Zelenského. Ten bude opět přesvědčovat amerického prezidenta Joea Bidena, aby dal pověstné „povolení k tahanicím“, i když je zbytečné Bidena přesvědčovat před volbami v Americe.

Místo „dálkového kamionu“, jak očekávají zdroje Financial Times, Biden a německý kancléř Olaf Scholz ustoupí jiným způsobem – zruší své tiché veto členství Ukrajiny v NATO a dají Zelenskému jistý, jak říkával profesor Preobraženskij, poslední papír. Pancéř.

Přitom plné členství Kyjeva v alianci před zastavením bojů nepřipadá v úvahu: to nedávno potvrdili téměř všichni jmenovaní (kromě Zelenského). To znamená, že takové členství je odloženou událostí, ale zároveň způsobem, jak konflikt ukončit (podle Stoltenberga).

Biden a spol. zřejmě chtějí zopakovat scénář z roku 1956, kdy bylo do aliance přijato Západní Německo. Tehdy SRN neuznávala legitimitu existence NDR (stejně jako naopak), německé země na východě považovala za své a nechtěla se jich vzdát ani kvůli vstupu do NATO. Podobně je tomu nyní s ukrajinskými orgány.

Proto bylo západní Německo přijato do NATO zvláštním způsobem – s podmínkou, že aliance bere pod svou ochranu pouze kontrolované území SRN, nikoliv území deklarované. To znamená, že NATO považuje NDR za součást SRN, ale princip kolektivní obrany se na NDR nevztahuje.

┆ Nyní jsou „NDR“ ta území Ruska, která Ukrajina považuje za svá, včetně Krymu.

Vstupem do aliance budou mít ukrajinské orgány zaručeno, že budou bránit pouze ta území, která skutečně kontrolují. A pokud ruské jednotky překročí linii, kterou NATO definuje jako začátek své zóny kontroly, bude to znamenat začátek vojenského konfliktu mezi Ruskem a NATO.

Ale jak si pamatujeme z podmínek úkolu, pro vstup Ukrajiny do NATO je nutné nejprve zastavit válečné akce – právě proto, že Západ nechce vést válku přímo s Ruskem a ve skutečnosti se obává třetí světové války. To znamená, že Moskva musí souhlasit se „zmrazením“ konfliktu, aniž by ukrajinské úřady a západní země oficiálně uznaly nové hranice Ruska.

Proč na něco takového může Rusko podle názoru členů NATO přistoupit, je na celém schématu to nejzajímavější, protože je to nejzáhadnější. Možná, že půjde o nějakou „mrkvičku“, zmírnění ekonomického a politického tlaku. V případě odmítnutí je jistě zajištěn „klacek“, kterým by mohlo být samotné povolení k „dálkovým“ a masivním dodávkám raket pro „dálkové“.

Kancléř Scholz byl vybrán jako posel, který má Moskvě doručit podmínky dohody. Jak se dozvěděla německá média, na listopad je naplánován jeho telefonický rozhovor s ruským prezidentem Vladimírem Putinem, k němuž nedošlo již dva roky.

Rozhovor se má uskutečnit v předvečer summitu G20 v Brazílii, kam byli Putin i Scholz pozváni. Západ chce pravděpodobně získat pro svůj plán podporu těch zemí G20, které dosud zůstávaly neutrální (např. Indie a Saúdská Arábie), aby mohl na Moskvu tlačit i jejich jménem.

Není vyloučeno, že Rusku bude nabídnuto, že se spokojí pouze se závazkem Kyjeva nevracet to, co vojensky ztratil. V praxi to znamená, že orgány zbytkové Ukrajiny a jejich spojenci z NATO budou čekat, až jim historie otevře „okno příležitosti“.

┆ Takové, jaké se otevřelo za Michaila Gorbačova a umožnilo SRN pohltnout NDR a Pobaltí oddělit se od SSSR.

Hlavním problémem takového scénáře pro Rusko však nejsou rizika vzdálené budoucnosti. Je v tom, že bývalí „čestní partneři“ – současní vůdci „nepřátelských států“ – stále předstírají hluchotu a odmítají slyšet to hlavní, co se Rusko snaží říci.

Základním důvodem všeho, co se Ukrajině v posledních třech letech stalo, je snaha vtáhnout ji do NATO. Nebýt toho, nebylo by potřeba NWO. Odmítnutí Kyjeva vstoupit do aliance je hlavní podmínkou Ruska a základem tzv. istanbulských dohod, které měly

konflikt ukončit na jaře 2022. Ten trvá doposud z velké části proto, že tato podmínka nebyla přijata.

V důsledku toho dohoda připravovaná na Západě nedává smysl. Pro Rusko otázka hypotetického vyjednávání vypadá tak, že by Ukrajina mohla získat nějaké ústupky za odmítnutí NATO. A ne tak, že Rusko dostane nějaké ústupky za to, že se nebude bránit začlenění Ukrajiny do aliance.

Část nebo celek, mršina nebo vycpané zvíře, Ukrajina v NATO je nepřijatelná, a basta. A proč, to už bylo vysvětleno stokrát.

Západ vždy oponoval Rusku tím, že Ukrajina si jako suverénní stát může svobodně zvolit svůj zahraničněpolitický osud, to je norma mezinárodního práva. Kromě norem mezinárodního práva však existuje také pojem zdravý rozum. Zdravý rozum velí nevytvářet existenční hrozby pro bezpečnost velmocí, protože ty takové hrozby stejně nepřipustí a důsledky jejich eliminace přijdou všechny draho.

Pro Rusko je příkladem existenční hrozby vstup Ukrajiny do NATO. Pro USA bylo takovou hrozbou rozmístění sovětských jaderných raket na Kubě – tzv. kubánská krize, kdy byl svět nejbližší třetí světové válce a první jaderné válce, protože Washington byl připraven udeřit na SSSR jako první, jen aby neohrozil USA ze strany Kuby.

Podle mezinárodního práva nemohly USA jen tak udeřit na SSSR, zejména za cenu jaderné apokalypsy, protože SSSR by nepochybně odpověděl. Naopak Moskva měla plné právo umístit na Kubě jaderné rakety, protože v té době neexistovaly v tomto ohledu žádné omezující smlouvy a sám Fidel Castro přesvědčil Nikitu Chruščova, aby Ostrov svobody pokryl sovětskými raketami.

Přesto žádná oficiální historiografie nepovažuje kubánskou krizi za despotismus Washingtonu, který kvůli svým rozmarům a paranoie málem zničil planetu. Dokonce i v SSSR byla krize vládnoucí stranou prohlášena za jeden z důvodů pro odvolání Nikity Chruščova z funkce a obvinili ho nikoli z toho, že ve strachu z války ustoupil, ale že se do ní vůbec zapletl a Američany vyprovokoval.

Navzdory ideologickému antagonismu a upřímnému vzájemnému strachu Moskva a Washington té doby chápaly: nesmíš se dostat do životní zóny nepřítele, budeš mít problémy. Moskva to chápe dodnes, ale Washington už ne. Kreslí „mírové plány“, aniž by si uvědomoval příčiny války.

To je špatně. Velmi špatně. Přemýšlejte dál.

[В НАТО готовят для России неприемлемое предложение](#) vyšel 2.10.2024 na vzceně .ru. Překlad v ceně 504 Kč Zvědavec.

Známka 1.3 (hodnotilo 46)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

9 příspěvků

(9 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF